

Dosarul nr. Ira-461/2022
1-21042362-01-Ira-24032022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Stoleru Ion Xxxxx, născut la xxxx, originar
din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 23.03.2021 - 22.04.2021;
2. Instanța de apel: 14.05.2021 - 23.12.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 24.03.2022 - 11.05.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 22 aprilie 2021, Stoleru Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Stoleru Ion, la data de 26 ianuarie 2021, aproximativ la ora 21:00, aflându-se în preajma parcarii auto situată pe str. Voluntarilor 3, din orașul Rezina, lângă Inspectoratul de Poliție Rezina, urmărind scopul sistării activității de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul său, a persoanei cu funcție de răspundere și anume a subofițerului superior al Serviciului Patrulă a Secției Securitate Publică a Inspectoratului de Poliție Rezina, Negară Alexandru, care în acel moment se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu și anume documentarea informației înregistrate cu nr.333 în Registrul de evidență a

altor informații referitoare la infracțiuni (R-2) a Inspectoratului de Poliție Rezina, precum și conștientizând că Negară Alexandru acționa legal și este angajat al Inspectoratului de poliție Rezina, purtând uniformă de serviciu, în timp ce ultimul încerca să îl conducă pe Stoleru Ion la Spitalul raional Rezina, pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, nu s-a subordonat cerințelor legale ale acestuia, de încetare a comportamentului agresiv și injurios, după care în mod intenționat i-a aplicat colaboratorului de poliție, Negară Alexandru, care conform art.123 alin.(1) Cod penal, este persoană cu funcție de răspundere, violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, manifestată prin aplicarea a unei lovituri cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i în rezultat lui Negară Alexandru, conform raportului de expertiză medico-legală nr.202126P0029 din data de 10.02.2021, vătămare neînsemnată a integrității corporale, sub formă de echimoză pe față.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Domenco Veaceslav în numele inculpatului Stoleru Ion, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 22.04.2021, rejudecarea cauzei după regulile prevăzute pentru prima instanță și pronunțarea unei sentințe, prin care Stoleru Ion să fie recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod Contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă.

În susținerea cererii înaintate a invocat că, dispoziția art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în baza căruia a fost acuzat Stoleru Ion, prevede răspundere pentru aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității de serviciu al acestei persoane ori schimbării caracterului ei, în interesul celui ce aplică violența, ori a altei persoane. Astfel, latura subiectivă a infracțiunii cuprinde un scop special - scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere, ori a schimbării caracterului ei.

În cadrul ședinței de judecată inculpatul a declarat că nu a avut scopul de a sista activitatea colaboratorului de poliție sau a schimba caracterul acestei activități, iar acuzarea nu a demonstrat existența la inculpat a acestui scop.

Mai mult ca atât, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că în timp ce inculpatul a comis acțiunile violente față de colaboratorul de poliție Negară Alexandru, el era escortat la spital de către ultimul și de către colaboratorul de poliție Barbăroșie Victor. În aceste condiții lovirea cu pumnul în față a lui Negară Alexandru în principiu nu putea să ducă la sistarea activității ultimului sau la schimbarea caracterului său. Totodată în ședința de judecată s-a mai constatat că anterior celor întâmplate a avut loc un conflict între Stoleru Ion și un grup de polițiști, printre care și partea vătămată Negară Alexandru. Chiar instanța de fond a indicat în sentință că scopul inculpatului a fost unul de răzbunare pentru altercația ce a avut loc anterior. Totodată scopul de a se răzbuna este unul diferit de scopul de a sista activitatea colaboratorului de poliție, sau de a schimba caracterul ei. S-a menționat

că instanța de fond, pe de o parte indică în sentință că inculpatul a avut un scop de răzbunare, iar pe de altă parte îl recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal. În condițiile când dispoziția art. 349 alin. (1¹) Cod penal prevede un scop special - scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere, scop diferit de cel al răzbunării, constatat de instanță în partea descriptivă a sentinței, condamnarea inculpatului în baza articolului dat înseamnă o contradicție dintre partea descriptivă și dispozitivul sentinței.

Totodată în ședința de judecată s-a constatat că în timp ce Stoleru Ion era escortat la spital, telefonul său era ridicat de poliție, acțiuni evident ilegale, ținând cont că el la acel moment nu era reținut. De asemenea inculpatul a declarat că în timpul escortării sale Negară Alexandru a aplicat în privința sa acte de violență. Anume acțiunile ilegale a poliției - ridicarea ilegală a telefonului și violența fizică, l-au determinat pe inculpat ca din răzbunare să aplice violență asupra polițistului, și nu scopul de a sista cumva activitatea ultimului. Din aceste acțiuni ilegale - ridicarea ilegală a telefonului inculpatului a fost constatată cu certitudine în ședință, fiind de fapt recunoscută și de polițiști, fără ca însă instanța de fond să-i dea vreo apreciere.

De asemenea nu au fost verificate afirmațiile inculpatului despre faptul că polițistul Negară Alexandru a aplicat în privința sa violență fizică. În acest sens nu este relevant faptul că Stoleru Ion nu a depus plângere, or pentru pornirea urmăririi penale pe art. 166¹ Cod penal - tratament inuman, nu este necesară plângerea victimei. În situația dată procurorul urma să se autosesizeze și să solicite amânarea judecării cauzei până la investigarea acestei posibile violențe din partea colaboratorului de poliție, fapt ce nu a fost făcut.

Instanța de fond a indicat în sentință că Stoleru Ion ar fi avut scopul să sisteze activitatea polițistului Negară Alexandru de documentare a informației înregistrate cu nr. 333 în R-2. Totodată Registrul nr. 2 nu a fost examinat, nu s-a stabilit care anume informație era înregistrată în el sub nr. 333, avea ea vreo atribuție la Stoleru Ion și se ocupa de documentarea ei anume Negară Alexandru, sau un alt colaborator de poliție. Astfel instanța de fond și-a bazat concluzia privind vinovăția inculpatului pe presupuneri.

La alegerea categoriei pedepsei instanța de fond nu a indicat de ce o pedeapsă de categoria mai blândă - amenda, nu ar fi suficientă. Totodată la individualizarea pedepsei instanța de fond a indicat că inculpatul ar fi comis o infracțiune gravă și că nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune. La acest capitol urmează de menționat că infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave și nu din categoria celor grave. Ce ține de nerepararea prejudiciului a menționat că în cadrul cauzei penale nu a fost înaintată acțiune civilă și deci nu s-a constatat existența a unui prejudiciu pe care inculpatul urma să-l repare. Totuși instanța de fond a motivat individualizarea pedepsei inclusiv cu aceea că ar

fi fost comisă o infracțiune gravă (inculpatul fiind învinuit în comiterea unei infracțiuni mai puțin grave) și că nu a fost reparat prejudiciu (care nici nu a fost stabilit că a fost cauzat).

Chiar dacă inculpatul era să fie vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, instanța urma să ia în considerație că dânsul anterior nu a comis infracțiuni, iar comiterea pentru prima dată a infracțiunii mai puțin grave constituie o circumstanță atenuantă. De asemenea instanța de fond urma să ea în considerație faptul că Stoleru Ion a recunoscut că l-a lovit pe Negară Alexandru și se căiește în cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021, a fost admis din alte motive apelul avocatului în numele inculpatului Stoleru Ion, casată parțial sentința Judecătorei Orhei (sediul Rezina) din 22.04.2021 privindu-l pe Stoleru Ion doar în partea stabilirii pedepsei și a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță.

Lui Stoleru Ion recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și stabilită pedeapsa de 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în conformitate cu art. 90 Cod penal, lui Stoleru Ion i s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că inculpatul Stoleru Ion se face vinovat de comiterea infracțiunii incriminate or, împrejurările ce dovedesc în afara oricăror dubii vinovăția ultimului în comiterea faptei penale incriminate, care au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, or, prima instanță în sentința sa, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului Stoleru Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția

inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii incriminate.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Stoleru Ion pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Negară Alexandru, martorului Guzun Oleg, martorului Ogîlca Ion, martorului Barbăroșie Victor.

Instanța de apel a menționat că vina inculpatului Stoleru Ion se mai dovedește prin probele materiale anexate la dosarul penal cum ar fi concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202126P0029 din data de 10.02.2021, (f. d.59); procesul-verbal de ridicare din data de 28 ianuarie 2021 (f. d.67); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 10 februarie 2021 (Vol. I, f. d.60); procesul-verbal de examinare a obiectului din data de 10 februarie 2021 (f. d.68).

Astfel, instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Stoleru Ion a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal: *„aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența”*.

Cu referire la răspunderea penală a inculpatului Stoleru Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, legea penală prevede pedeapsa sub formă de: amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Stoleru Ion, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Instanța de apel a reținut în calitate de circumstanță atenuantă conform art. 76 Cod penal, săvârșirea infracțiunii pentru prima dată, precum și lipsa circumstanțelor agravante conform art. 77 Cod penal.

Cât privește individualizarea pedepsei, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui

vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, instanța de apel a constatat că instanța de fond nu și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei, or, aceasta a ajuns la concluzia numirii inculpatului Stoleru Ion, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1(unu) an, cu executarea reală, axându-se pe faptul că potrivit caracteristicii eliberată de poliția locală - pe numele acestuia au fost înregistrate mai multe plângeri și încălcări.

Astfel, instanța de apel a considerat că, instanța de fond eronat a conchis că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, la caz, s-a ținut cont de faptul că inculpatul Stoleru Ion a recunoscut vinovăția incriminată în ședința instanței de apel, a comis pentru prima dată o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, are un loc stabil de trai și se căiește sincer de cele comise.

Prin urmare pedeapsa aplicată inculpatului Stoleru Ion trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Având în vedere circumstanțele cauzei, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal este mai puțin gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, de faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina în ședința instanței de apel, ținând cont de personalitatea inculpatului, care a manifestat căință sinceră, de atitudinea lui față de cele săvârșite, instanța de apel a considerat că, pedeapsa cu închisoarea, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, aplicată inculpatului de către prima instanță este nejustificată.

Astfel, instanța de apel i-a stabilit lui Stoleru Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, o pedeapsă de 1 (un) an închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Așadar, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul acestuia în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este

posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, însă executarea acesteia urmează a fi suspendată condiționat în baza art.90 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului Stoleru Ion pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani, în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal.

Pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, s-a remarcat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia.

Instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, a conchis irațional executarea pedepsei cu închisoare de către Stoleru Ion și în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei, în perioada respectivă urmând să dea dovadă de o responsabilitate civică și socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil și utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

Instanța de apel a reținut că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel a reținut ca fiind necesară aplicarea art.90 Cod penal în privința inculpatului Stoleru Ion, or, aplicarea pedepsei sub formă de închisoare este prea aspră față de acesta, având în vedere că Stoleru Ion a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, se căiește de cele comise - izolarea lui de societate nu este oportună, iar corectarea lui poate fi efectuată și fără izolarea lui de societate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, în termen, prin care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei contestate, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs recurentul indică următoarele motive:

- temeiuri pentru declararea recursului ordinar constituie prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, penală potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege, toate fiind valabile în prezenta cauză penală;

- procurorul menționează că, reieșind din soluția adoptată de instanța de apel, se constată că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța nu a

avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal;

- instanța de apel nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâre neîntemeiată, atât în partea ce ține de termenul pedepsei cu închisoarea cât și în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal;

- acuzarea consideră concluzia instanței de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului este greșită și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Lecturând textul recursului reiese că recurentul indică prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) formal fără a fi descris detaliat, de fapt criticând în totalitate pedeapsa stabilită de către instanța de apel, temei indicat și prevăzut la pct.10) Cod de procedură penală și anume cazul când instanța de apel a pronunțat o decizie greșită în partea stabilirii pedepsei - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa, și neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului Stoleru Ion prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului Stoleru Ion, instanța de apel, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei.

În cauza deferită judecării, se constată că, instanța de apel casând parțial sentința instanței de fond, a admis din alte motive apelul avocatului, pronunțând o nouă hotărâre a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii inculpatului Stoleru Ion, cu fixarea unui termen de probațiune de 3 ani, totodată fiind menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

La baza acestei concluzii, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, acesta a comis o infracțiune mai puțin gravă, prezența circumstanței atenuante conform art. 76 Cod penal, săvârșirea infracțiunii pentru prima dată, lipsa circumstanțelor agravante conform art. 77 Cod penal, de faptul că inculpatul Stoleru Ion a recunoscut vinovăția incriminată în ședința instanței de apel, este la prima abatere penală, precum și de persoana inculpatului, are un loc stabil de trai și se căiește sincer de cele comise, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal consideră relevant de a specifica că, argumentele invocate de recurent în cererea sa de recurs au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, așa cum este indicat și în pct. 4 - 4.1 din prezenta decizie, soluție

pe care instanța de recurs o consideră legală și argumentată, însușind argumentele ei, reiterarea cărora nu mai este necesară, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza Albert vs România din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19.04.1994, pct.61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Stoleru Ion Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie